

W poszukiwaniu wiosny

Mosa Mahlaba

Selina Masego Morulane

polski: Gabriela Zarzecka

Rodzinna matematyka
od najmłodszych lat

Early
Family
Math

Interaktywna przygoda

polski

Dorośli czytelnicy

3 poziomy rozmowy Wybierz poziom odpowiedni dla swojego dziecka. Kiedy zadajesz pytania lub coś komentujesz, daj dziecku czas na zastanowienie się i odpowiedź. Jeśli dziecko ma trudności z odpowiedzią, pomóż mu. Kiedy odpowie, zadawaj kolejne pytania lub dodawaj komentarze, które nawiązują do jego odpowiedzi i pomagają mu rozwinąć myśl.

Poziom 1 Zadawaj proste i konkretne pytania. Pytaj o to, co widzicie na stronie, i wskazuj poszczególne elementy. Na przykład: „Gdzie jest zabawka?”, „Co oni robią?”, „Jak nazywa się ta rzecz?”, „Jakiego jest koloru?”, „Ile jest piłek?”

Poziom 2 Zadawaj bardziej ogólne lub otwarte pytania dotyczące tego, co dzieje się w danym momencie historii. Na przykład: „Co widzisz na tej stronie?”, „Co to za grupa przedmiotów?”

Poziom 3 Pytaj o przebieg historii i zachęcaj dziecko do przewidywania, co wydarzy się dalej. Na przykład: „Co się wydarzyło?”, „Co wydarzy się dalej?”, „Czy zdarzyło Ci się coś podobnego?”, „Czy masz podobne doświadczenia?”, „Jak myślisz, co czuje ta osoba?”.

Matematyka i nowe słowa W tej historii poznasz różne kształty i słowa opisujące ich cechy. Poćwiczysz takie słowa jak: koło, owal, łuk, stożek, prostokąt, trójkąt, duży, długi, najdłuższy, daleko, bardzo daleko, odległość, większy, wzór, kolor, jasny, matowy, przygaszony, ponury, olbrzymi, ciemny, zbyt ciemny, a także określenia związane z rozwiązywaniem problemów.

Czytaj, rozmawiaj i baw się! Podane pytania i komentarze to dopiero początek.

Dla pierwszego poziomu podczas czytania korzystaj z czerwonych pytań i komentarzy.

Dla drugiego poziomu podczas czytania korzystaj z niebieskich pytań i komentarzy.

Dla trzeciego poziomu podczas czytania korzystaj z zielonych pytań i komentarzy.

Następnie podążaj za zainteresowaniami dziecka. Pozwól, żeby rozmowa rozwijała się w ciekawy i kreatywny sposób.

Minęła zima i w wiosce Nkanyezi zaczynała się wiosna. Wkrótce mieszkańcy mieli się spotkać, żeby wspólnie świętować nadejście nowej pory roku. Nkanyezi czekała na Święto Wiosny bardziej niż na jakikolwiek inny dzień w roku.

1. Święto Wiosny to ważne wydarzenie dla Nkanyezi i mieszkańców jej wioski. Na jakie święta lub uroczystości najbardziej czekasz? Co sprawia, że są dla Ciebie wyjątkowe?

2. Na jej dłoni usiadł motyl. Czy zdarzyło Ci się kiedyś, że motyl usiadł Ci na dłoni?

3. Przyjrzyj się obrazkowi i znajdź różne kształty. Widać tu koła, owale (wydłużone koła), łuki (części kół), stożki na dachach chat oraz prostokąty tworzące drzwi i okna.

Pewnego ciepłego poranka Nkanyezi przypadkiem usłyszała rozmowę dwóch starszych mieszkanek wioski o zbliżającym się święcie. „Mieszkańcy Ndiovu stracili radość ze świętowania” - westchnęła jedna z nich. „Jak mamy obchodzić Święto Wiosny w wiosce, która zapomniała, jak się świętuje?” - zastanawiała się druga.

1. Z okazji ważnych wydarzeń ludzie spotykają się, żeby wspólnie je świętować. Co sprawia, że jakiś dzień staje się dla Ciebie wyjątkowy? Może muzyka, jedzenie, konkretne osoby, ubrania, miejsce, dekoracje albo wspólne zabawy?
2. Czy zdarzyło Ci się kiedyś przypadkiem usłyszeć rozmowę innych osób? Kiedy takie słuchanie jest w porządku, a kiedy oznacza wtrącanie się w czyjąś prywatność?
3. Po czym można poznać po minach starszych mieszkanek wioski i Nkanyezi, że się martwią?

Nkanyezi martwiła się. „Jak słońce znów zacznie świecić, jeśli nie zaśpiewamy, żeby obudzić je z zimowego snu?” - zastanawiała się. Długo o tym myślała. „Muszę odnaleźć to, co straciliśmy” - postanowiła. „Muszę wyruszyć na poszukiwanie tego, co przywróci mojej wiosce radość ze świętowania”.

1. Nkanyezi przyjęła charakterystyczną pozę. Co robi, kiedy tak stoi?

2. Czy wygląda na osobę wystarczająco dużą, żeby samotnie wyruszyć w długą podróż? Jakie były najdłuższe podróże, w jakich zdarzyło Ci się uczestniczyć? Czy przebywanie tak daleko od domu było trochę straszne, czy raczej ekscytujące, a może jedno i drugie?

3. Nkanyezi próbuje znaleźć rozwiązanie problemu. Zamiast się poddawać, zamierza dobrze się nad nim zastanowić i poprosić o pomoc innych, którzy mogą mieć ciekawe pomysły.

Starsze mieszkanki wioski pobłogosławiły Nkanyezi na drogę. Dały jej torbę, do której mogła wkładać wszystko, co znajdzie. Nkanyezi bała się, ale wierzyła, że jej się uda.

1. Czy zdarzyło Ci się kiedyś bać czegoś, co mimo wszystko trzeba było zrobić? Strach może być pomocny, gdy powstrzymuje nas przed czymś niebezpiecznym, ale czasem może też przeszkadzać, kiedy wiemy, że musimy zrobić coś, czego się boimy.

2. Co pomaga pokonać strach, gdy trzeba zrobić coś, czego naprawdę się obawiamy?

3. Spójrz na czerwone góry w oddali. Nkanyezi już wkrótce wyruszy w ich stronę. Jak myślisz, co tam znajdzie?

Nkanyezi szła przez cały dzień. Wspięła się na wzgórze, a potem zeszła do doliny. Przepłynęła łodzią przez wielką rzekę i przedzierała się przez skaliste tereny. Przemierzała równiny, aż dotarła do podnóża czerwonych gór.

1. Wędrowała przez wzgórza, doliny, rzeki, skały, równiny i góry. Jakie inne elementy krajobrazu przychodzą Ci do głowy?

2. Czy zdarzyło Ci się kiedyś płynąć żaglówką? Żagle na łodzi Nkanyezi mają kształt trójkątów. Na większych żaglówkach żagle czasem mają kształt prostokątów.

3. Lubisz pływać łodzią? Niektóre osoby źle znoszą podróż łodzią i dostają choroby morskiej. Znasz kogoś, kto źle się czuje na łodzi?

Gdy zapadał zmrok, Nkanyezi dotarła do wioski pełnej wzorów i kolorów, jakich nigdy wcześniej nie widziała. Opowiedziała starszym mieszkańcom wioski o swojej wyprawie i o tym, że chce przywrócić swojemu ludowi radość ze świętowania.

Najstarsza mieszkanka wioski podarowała Nkanyezi farby. „Dajemy Ci te farby, aby Twoja wioska znów nabrała kolorów” - powiedziała. Nkanyezi podziękowała i schowała farby do torby. Następnego ranka wyruszyła w dalszą drogę.

1. Jak wyglądają kolory ubrań tej starszej mieszkanki w porównaniu z ubraniami starszych mieszanek wioski Nkanyezi?

2. Jakie kolory najbardziej pasują do świętowania? Jak myślisz, lepiej sprawdzą się wesołe, jaskrawe kolory czy spokojne, stonowane barwy?

3. Jakie są Twoje ulubione kolory?

Nkanyezi szła przez cały dzień przez ogromny las pełen wielkich drzew. Kiedy zrobiło się tak ciemno, że nie mogła już nic zobaczyć, usłyszała odgłos bębnow. Ruszyła w jego stronę. Mimo zmęczenia poczuła, że ma ochotę tańczyć.

1. Ile drzew uda Ci się policzyć na tym obrazku? Liczysz je jedno po drugim, po dwa, czy może masz na to inny sposób?
2. Co zauważasz w tych drzewach? Ich gałęzie zaczynają się wysoko nad ziemią. Czy w Twojej okolicy rosną podobne drzewa?
3. Jak myślisz, czy łatwo byłoby szybko poruszać się nocą po ogromnym, ciemnym lesie? Nkanyezi musi być naprawdę odważna!

Nkanyezi znalazła się we wiosce Bhubezi. Ludzie siedzieli przy ognisku, grali na bębnach i śpiewali. Nigdy wcześniej nie słyszała tak wspaniałej muzyki. Opowiedziała starszym mieszkańcom wioski o swojej wyprawie i o tym, że chce przywrócić swojemu ludowi radość ze świętowania. Mieszkańcy Bhubezi zaprosili ją, żeby odpoczęła i została u nich na noc.

1. Jak myślisz, co można by poczuć, spotykając nocą w środku lasu nieznajome osoby? Pojawiłby się strach czy raczej ochota, żeby dołączyć do tańca?

2. Spójrz na twarze tańczących osób. Czy dobrze się bawią? Po czym można to poznać?

3. Lubisz tańczyć?

Rano wódz przyszedł do Nkanyezi. „Moje dziecko” - powiedział - „oto wyjątkowy bęben. Za każdym razem, gdy w niego uderzysz, zagra inną melodię”. Nkanyezi podziękowała starszemu mieszkańcom wioski, schowała bęben do torby i ruszyła w dalszą drogę, zachwycona tym niezwykłym darem muzyki i tańca.

1. Ta starsza osoba ma na sobie bardzo kolorowe ubrania. Czy lubisz nosić kolorowe ubrania, czy wolisz bardziej stonowane kolory?

2. Przyjrzyj się kształtom, z których wykonano frędzle szaty oraz ozdoby na głowie. Jakie kształty rozpoznajesz?

3. Nkanyezi dostała już dary związane z kolorami, muzyką i tańcem. Jak myślisz, czego jeszcze potrzeba, żeby w jej wiosce można było urządzić prawdziwe święto?

Trzeciego dnia swojej podróży Nkanyezi przechodziła obok pola, na którym pasły się dorodne krowy, gdy nagle poczuła przyjemny zapach. Aromat połaskotał ją w nos, a w ustach pociekła jej ślinka. Poszła za zapachem i dotarła do wioski, gdzie zobaczyła ludzi pochylających się nad parującymi garnkami pełnymi gulaszu. Ta wioska słynęła z uczt, a Nkanyezi nigdy wcześniej nie próbowała tak wyjątkowych potraw. Kiedy już się najadła, opowiedziała starszym mieszkańcom wioski o swojej wyprawie i o tym, że chce przywrócić swojemu ludowi radość ze świętowania.

1. Jednego ważnego elementu wciąż brakowało - jedzenia! Niektóre święta mają swoje wyjątkowe potrawy, które pojawiają się na stole tylko przy takich okazjach. Jakie potrawy lubisz jeść podczas różnych uroczystości?

2. Po czym na obrazku można poznać, że Nkanyezi poczuła przyjemny zapach? Jakie zapachy najbardziej lubisz?

3. Zapachy często przywołują wspomnienia. Czy jest jakiś zapach, który kojarzy Ci się z konkretnym wydarzeniem, miejscem albo osobą?

Następnego dnia rada kucharzy podarowała jej mieszankę tajemniczych przypraw. „Nasze dziecko” - powiedzieli - „dzięki tym przyprawom każdy będzie mógł cieszyć się pysznym jedzeniem! Przyjmij od nas ten dar”. Nkanyezi podziękowała starszym mieszkańcom wioski i schowała przyprawy do torby. Wiedziała już, że ma wszystko, czego potrzebuje. Pełna nowej energii wyruszyła w długą drogę powrotną do wioski Ndlovu.

1. Hmm... Czegoś brakuje na tym obrazku. Gdzie jest jej bęben?

2. Po raz kolejny starsi mieszkańcy wioski mają na sobie bardzo kolorowe ubrania. Wygląda na to, że osoby, które lubią świętować, chętnie noszą na takie okazje pełne życia, świąteczne kolory.

3. Spójrz na ten obrazek i pełne emocji twarze. Czy nie można niemal poczuć zapachu tych pysznych przypraw? Jakie przyprawy najbardziej lubisz dodawać do jedzenia?

Kiedy wróciła do domu, mieszkańcy wioski zebrali się wokół niej, żeby posłuchać o jej przygodach. Nkanyezi opowiedziała im o tym, co widziała, słyszała i czego próbowała. Potem otworzyła torbę i pokazała im otrzymane dary. Mieszkańcy bardzo się ucieszyli.

Dzięki hojności innych oraz odwadze Nkanyezi w wiosce znów pojawiły się kolory, muzyka i taniec. W ten sposób mieszkańcy Ndlovu na nowo odkryli radość ze wspólnego świętowania.

1. Spójrz, jak szare i ponure ubrania mieszkańców wioski zastąpiły teraz te pełne radości i kolorów!
2. Jak myślisz, czy mieszkańcy wioski przypomnieli sobie, jak się świętuje?
3. Niesamowite, jak hojność, życzliwość i troska o innych mogą poprawić komuś humor. Czy pamiętasz sytuację, kiedy coś sprawiło, że ta osoba poczuła się dużo lepiej? Jakie to uczucie?

Searching for the spirit of Spring

Author -- MosaMahlaba

Illustration -- Selina Masego Morulane

Language -- English

Level -- Read aloud

© Mosa Mahlaba, Selina Morulane, Sibusiso Mkhwanazi, Book Dash 2015

Creative Commons: Attribution 4.0

Source www.africanstorybook.org

Original source www.bookdash.org

